

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ca/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119456167
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119456167.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v spore žalobcu: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo - obrazových záznamov, Bratislava, so sídlom Jakubovo námestie 2564/14, 813 48 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 17 310 598, v konaní zast. LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: A. S. W., S.. XX. XX. XXXX, N. M. M. XXXX/XX, XXX XX Ž., podnikajúci pod obchodným menom HUNG Nguyen Viet, s miestom podnikania Borová 3179/23, 010 07 Žilina, IČO: 30 168 091, v konaní zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, o zaplatenie 92,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaného.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal v upomínacom konaní uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 92,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 92,00 Eur od 26. 11. 2019 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania s odôvodnením, že v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 618/2003 Z. z.“) a zákona č. 185/2015 Z. z. Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 185/2015 Z. z.“) vykonáva ochranu práv výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov. Pôsobnosť vo vzťahu k zahraničiu vykonáva na základe bilaterálnych zmlúv o spolupráci so zahraničnými partnerskými spoločnosťami v rozsahu medzinárodných dohôd a konvencií, ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalobca zastupuje práva výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov v rozsahu uvedenom v zmluvách o zastupovaní, najmä vyberá, spravuje a rozdeľuje odmeny pre výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, ktoré im prináležia podľa autorskoprávných predpisov. Predmetom ochrany je umelecký výkon, zvukový záznam a audiovizuálny záznam. Žalovaný je podnikateľský subjekt, ktorý prevádzkuje reštauráciu s názvom Bistro JASMÍN na adrese: Palárikova 94, 022 01 Čadca, v ktorého priestoroch bolo kontrolnou činnosťou žalobcu zistené, že žalovaný disponuje technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov. Prevádzkovatelia zariadení, v priestoroch ktorých sa nachádza technické zariadenie prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných

výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov, sú povinní vysporiadať oprávnené nároky výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov alebo ich rozmnoženín. Žalovaný si však nesplnil svoju povinnosť uhradiť výkonným umelcom a výrobcom zvukových a audiovizuálnych záznamov primeranú odmenu, a to vo výške 92,00 Eur určenú nasledovne: a) druh prevádzky: reštaurácia, rozloha: TV, do 100 m², s ročným paušálom spolu vo výške 46,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2017 - 31. 12. 2017, podľa bodu A „obchodné prevádzky a prevádzky služieb“ sadzobníka, účinného od 01. 01. 2016, b) druh prevádzky: reštaurácia, rozloha: TV, do 100 m², s ročným paušálom spolu vo výške 46,00 Eur za obdobie od 01. 01. 2018 - 31. 12. 2018, podľa bodu A „obchodné prevádzky a prevádzky služieb“ Sadzobníka účinného od 01. 01. 2018. Písomnosťou zo dňa 15. 11. 2019 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie primeranej odmeny vrátane príslušenstva v lehote do 25. 11. 2019. Žalovaný však žalobcovi dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradil. Žalobca poukázal na § 143 ods. 1, 2, § 145 ods. 2 písm. f), § 165 ods. 1, § 169 ods. 4, § 27 ods. 1 a 2, § 99 ods. 1 a 2, § 110, § 119 zákona č. 185/2015 Z. z., § 489 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“).

2. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy, a to oprávnenie žalobcu na výkon kolektívnej správy práv zo dňa 18. 08. 2016, č. MK-1586/2016/10422 (č. I. 8 súdneho spisu), stanovú žalobcu (č. I. 9 súdneho spisu), sadzobník žalobcu pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a audiovizuálnych záznamov za vykonávanie verejného prenosu a/alebo technického prevedenia prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, účinný od 01. 01. 2016 (č. I. 14 súdneho spisu), sadzobník žalobcu pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a audiovizuálnych záznamov za vykonávanie verejného prenosu a/alebo technického prevedenia prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, účinný od 01. 01. 2018 (č. I. 15 súdneho spisu), vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov, výzva na úhradu primeranej odmeny, zo dňa 15. 11. 2019 (č. I. 16 súdneho spisu).

3. Dňa 18. 12. 2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1881/2019, voči ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor s tým, že žalovaný rozporuje pohľadávku uplatnenú žalobcom čo do právneho dôvodu, základu a výšky, nakoľko uplatnený nárok nepovažuje za dôvodný a súčasne popiera existenciu žalovanej pohľadávky. Považuje za nesporné, že je podnikateľským subjektom, prevádzkujúcim reštauráciu s názvom: Bistro JASMÍN na adrese: Palárikova 94, 022 01 Čadca. Tvrdenie žalobcu o tom, že v priestoroch svojej prevádzky v období od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017 a od 01. 01. 2018 do 31. 12. 2018 disponoval technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov považuje za sporné s tým, že žalobca uvedené tvrdené skutočnosti nepreukázal žiadnym konkrétnym dôkazom a ani na preukázanie ním tvrdených skutočností žiaden dôkaz neoznačil. Žalovaný tak má za to, že žalobca dôkazné bremeno neunesol. Žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, o aké technické zariadenie v prevádzke žalovaného by sa malo jednať, ani kto (označenie osoby) a kedy (deň) kontrolnú činnosť v prevádzke žalovaného mal za žalobcu vykonať, nepredložil žiaden zápis z vykonanej kontrolnej činnosti, z ktorej by malo byť preukázané konkrétne porušenie povinností zákona č. 185/2015 Z. z. žalovaným a ktorý by bol žalovaným aj podpísaný. Žalovaný tak tvrdenie žalobcu, že žalobca vykonal v jeho prevádzke kontrolnú činnosť, považuje za sporné. Žalovaný nemá vedomosť o žiadnej kontrole v zmysle tvrdení žalobcu. V prevádzke žalovaného sa totiž žiadne technické zariadenie, prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, nenachádza a ani sa od jej otvorenia nenachádzalo. Preto v jeho prevádzke nedochádzalo a ani v súčasnosti nedochádza k žiadnemu verejnemu prenosu zvukových a audiovizuálnych záznamov. Žalobca tak nepreukázal, že žalovanému vznikla povinnosť uhradiť odmenu žalobcovi. Žalovaný má za to, že samotná existencia prevádzky neznamena automaticky, že prevádzkovateľ tejto prevádzky je zaťažený povinnosťou podľa autorského zákona na primeranú odmenu žalobcovi. Žalobca ďalej v žalobe poukázal na písomnosť zo dňa 15. 11. 2019, označenú ako „Vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov, Výzva na úhradu primeranej odmeny“, ktorou žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie primeranej odmeny vrátane príslušenstva v lehote do 25. 11. 2019. Žalobca však účelovo opomenul v žalobe uviesť, že žalovaný na uvedenú výzvu žalobcu písomne reagoval podaním zo dňa 22. 11. 2019, označenom ako „Vyjadrenie k výzve zo dňa 15. 11. 2019“, v ktorej žalovaný namietal jednak to, že v uvedenej výzve nie je

dostatočne identifikovaná upomínaná pohľadávka, nie je zrejmé, zaplatenie akej pohľadávky upomína a prílohou výzvy nebola ani plná moc, ktorú mal právnomu zástupcovi udeliť žalobca na tento úkon. Žalovaný ďalej namietal, že upomínanú pohľadávku považuje za nedôvodnú, právny základ upomínanej pohľadávky považuje za sporný, poprel existenciu žalobcom tvrdenej pohľadávky čo do dôvodu a výšky a pohľadávku žalobcu považoval za neexistujúcu a uviedol, že vo svojom účtovníctve neeviduje žiadny záväzok voči žalobcovi. Žalovaný namietal neexistenciu žalobcom upomínanej pohľadávky aj v písomnom vyjadrení zo dňa 23. 01. 2018, 22. 06. 2018, 27. 09. 2019, 22. 11. 2019. Žalobca ďalej nepreukázal ani omeškanie žalovaného a teda nepreukázal, že si príslušenstvo žalovanej pohľadávky voči žalovanému uplatnil po práve a ani primeranosť uplatnenej odmeny. Žalovaný preto navrhol, aby bol platobný rozkaz zrušený v celom rozsahu a aby súd žalobu žalobcu voči žalovanému zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný na preukázanie svojich skutkových tvrdení k odporu pripojil listinné dôkazy, a to vyjadrenie žalovaného zo dňa 23. 01. 2018 k výzve žalobcu zo dňa 22. 12. 2017 (č. I. 34 súdneho spisu), vrátenie zmlúv/faktúr a vyjadrenie zo dňa 22. 06. 2018 (č. I. 35 súdneho spisu), vyjadrenie žalovaného zo dňa 27. 09. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 17. 09. 2019 a vrátenie FA (č. I. 36 súdneho spisu), vyjadrenie žalovaného zo dňa 22. 11. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 15. 11. 2019 (č. I. 37 súdneho spisu).

5. Platobný rozkaz sa s poukazom na § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 307/2016 Z. z.“) zrušil a v konaní sa ďalej na základe návrhu žalobcu (§ 14 ods. 1 zákon č. 307/2016 Z. z.) pokračovalo na Okresnom súde Banská Bystrica, kde bol spis následne zaevidovaný pod spisovou značkou 18Ca/7/2020.

6. Žalobca v reakcii na odpor žalovaného v replike uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného. V zmysle zákona č. 185/2015 Z. z. ako aj ako aj v zmysle oprávnenia na výkon kolektívnej správy práv je žalobca oprávnený na vyberanie primeraných odmien za použitie zaznamenaného umeleckého výkonu verejným prenosom. Vo vzťahu ku kontrolnej činnosti žalobca uviedol, že zákon č. 185/2015 Z. z. neupravuje jej priebeh, ani postup kontrolórov, neurčuje, aby boli prevádzkovatelia zariadení upovedomení o vykonávanej kontrole, rovnako neurčuje, aby boli vystavované formálne protokoly, resp. záznamy o vykonanej kontrole, ktoré by museli, resp. mali byť predkladané prevádzkovateľom príslušných zariadení na vyjadrenie či odsúhlasenie. Kontroly sú vykonávané externými zamestnancami žalobcu, pričom o priebehu tejto kontroly sú vyhotovované len interné, neformálne záznamy. Práve takouto kontrolnou činnosťou žalobcu bolo zistené, že žalovaný v priestoroch svojej prevádzky disponoval technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádzalo k verejnemu prenosu umeleckých výkonov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov. Navyše nárok na zaplatenie primeranej odmeny výkonným umelcom a výrobcom zvukových a zvukovo-obrazových záznamov je zákonného charakteru, táto povinnosť nie je podmienená vykonaním kontroly. Žalobca si právny nárok na primeranú odmenu uplatňuje priamo z platných právnych predpisov, v zmysle ktorých je žalovaný povinný túto odmenu uhradiť. Písomnosťou zo dňa 15. 11. 2019 žalobca prostredníctvom advokáta vyzval žalovaného na úhradu primeranej odmeny v lehote do 25. 11. 2019 s tým, že nasledujúcim dňom, t. j. dňa 26. 11. 2019 sa žalovaný dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že žalobca nepreukázal primeranosť odmeny, žalobca uviedol, že je povinný vyhotoviť sadzobník odmien, ktorý je povinný zverejniť na svojom webovom sídle. Sadzobník, účinný od 01. 01. 2016, ako aj sadzobník, účinný od 01. 01. 2018, sú založené na systéme ročných paušálnych taríf, modifikovaných na základe systému zliav. Žalobca zároveň dal do pozornosti žalovanému, že momentom, kedy prevádzkovateľ začne používať predmety ochrany, stáva sa používateľom a je nevyhnutné, aby hradil primeranú odmenu organizácii kolektívnej správy, ktorá dané predmety ochrany chráni. Ak prevádzkovateľ ako potenciálny používateľ nesúhlasí so sumou, ktorú je podľa verejne dostupného sadzobníka povinný uhradiť ako odmenu organizácii kolektívnej správy práv, je oprávnený obrátiť sa na súd a žiadať ho, aby určil výšku primeranej odmeny, avšak ešte pred tým ako sa stane samotným používateľom.

7. Žalovaný v duplike zotrval na svojich skutkových a právnych dôvodoch uvedených v odpore. Má za to, pokiaľ žalobca tvrdí, že ním žalovaná pohľadávka voči žalovanému je existujúca, musí preukázať, že žalovaný vo svojej prevádzke disponoval technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádzalo k verejnemu prenosu umeleckých výkonov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov. Podľa žiadneho ustanovenia zákona č. 185/2015 Z. z. totiž nevzniká nárok na primeranú odmenu automaticky pri zriadení každej jednej prevádzky, ako sa domnieva žalobca, ale len v tom prípade,

ak by žalovaný vo svojej prevádzke prostredníctvom technického zariadenia vykonával verejný prenos umeleckých výkonov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov a žalovaný by tak sprístupňoval zvukové a audiovizuálne záznamy. Žalobca tieto skutočnosti nepreukázal a neunesol dôkazné bremeno. A pokiaľ podľa stanoviska žalobcu nie je povinný vo vzťahu ku kontrolovanému subjektu splniť si žiadnu informačnú povinnosť o začatí kontrolnej činnosti, ani ho s výsledkami kontroly oboznámiť, resp. ich odsúhlasiť a ani s ním spísať úradný záznam, ale jedná sa len o interné a neformálne záznamy, jednoznačne nič nebránilo žalobcovi, aby tento interný a neformálny záznam ako dôkaz v súvislosti s podaným návrhom súdu (a žalovanému) predložil a preukázal tak právny základ žalovanej pohľadávky, a to aj z opatrnosti s poukazom na § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

8. Žalobca následne v podaní doručenom súdu dňa 16. 07. 2020 navrhol doplniť dokazovanie v tom smere, aby žalovaný súdu predložil zmluvu uzatvorenú so Slovenským ochranným zväzom autorským pre práva k hudobným dielam (SOZA) na obdobie roka 2017 a 2018, eventuálne, aby si súd predmetnú zmluvu vyžiadal priamo od SOZA, a to za účelom preukázania tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný v rozhodnom období v priestoroch jeho prevádzky disponoval technickým zariadením slúžiacim na verejný prenos, prostredníctvom ktorého k verejnému prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov, dochádzalo.

9. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 13. 08. 2020 uviedol, že so Slovenským ochranným zväzom autorským pre práva k hudobným dielam na obdobie roka 2017 a 2018 neuzatvoril žiadnu licenčnú zmluvu a neexistuje ani právny dôvod, pre ktorý by mal mať žalovaný s uvedenou organizáciou licenčnú zmluvu uzatvorenú, nakoľko žalovaný vo svojej prevádzke nedisponoval a ani nedisponuje technickým zariadením, prostredníctvom ktorého by dochádzalo k verejnému prenosu umeleckých výkonov a zvukových a zvukovo-obrazových záznamov. Žalobca má podľa § 132 CSP povinnosť tvrdenia a žalobca musí uviesť skutkové tvrdenia, a to pravdivo a úplne, opísanie skutkového stavu by malo byť jasné a zrozumiteľné (§ 129 CSP) a na preukázanie svojich tvrdení musí označiť dôkazy. Žalobca v žalobe tento dôkaz neoznačil, hoci mu v tom nič nebránilo. Samotný návrh žalobcu je čo do opisu rozhodujúcich skutočností veľmi všeobecný a nekonkrétny, bez špecifikácie relevantných skutočností, čím žalobca navodzuje dojem, že len skúša úspešnosť žaloby a aktivitu žalovaného. Podľa žalovaného návrh žalobcu, aby žalovaný predložil ním navrhovaný listinný dôkaz, je prenesením dôkaznej povinnosti žalobcu na žalovaného, čo je však neprípustné.

10. Postupom podľa § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí svoju neúčast' vopred ospravedlnili, uviedli, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvajú a zároveň súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na písomných vyjadreniach, ktoré boli zo strany žalovaného predkladané a nachádzajú sa v súdnom spise. Má za to, že k tomuto okamihu žalobca nepreukázal ani skutkovú ani právnu dôvodnosť svojej žaloby. Pokiaľ tvrdí existenciu technického zariadenia v prevádzke žalovaného, takúto skutočnosť nepreukázal. Argumentuje kontrolnou činnosťou, ktorú mali za žalobcu realizovať externí pracovníci, neoznačil bližšie tieto osoby, nedoložil ani ich interný záznam. Má teda za to, že nie je preukázaná ani kontrolná činnosť ani technické vybavenie a pokiaľ neexistuje technické zariadenie, tak nemôže dochádzať ani k verejnému prenosu a ani k nároku na zaplatenie nárokov v zmysle autorského zákona. Právny zástupca žalovaného ďalej poukázal na to, že v spise sa nenachádza sadzobník za obdobie od 01. 01. 2017. Žalovaný síce uvádza, že sadzobník platný od 01. 01. 2016 sa vzťahuje aj na rok 2017, avšak táto okolnosť nevyplýva zo žiadneho listinného dôkazu. Žalobca teda nepreukázal výšku pohľadávky za rok 2017 ani podľa sadzobníka. Právny zástupca žalovaného v rámci vyjadrenia sa k dokazovaniu, k právnej stránke veci a v rámci prednesenia záverečného návrhu uviedol, že má za to, že žalobca svoj nárok nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno a navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to oprávnením žalobcu na výkon kolektívnej správy práv zo dňa 18. 08. 2016 (č. I. 8 súdneho spisu), stanovami žalobcu (č. I. 9 súdneho spisu), sadzobníkom žalobcu pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a audiovizuálnych záznamov za vykonávanie verejného prenosu a/alebo technického prevedenia prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, účinným od 01. 01. 2016 (č. I. 14 súdneho spisu), sadzobníkom žalobcu pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a audiovizuálnych záznamov za vykonávanie verejného prenosu a/

alebo technického prevedenia prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, účinným od 01. 01. 2018 (č. I. 15 súdneho spisu), vysporiadaním nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov, výzvou na úhradu primeranej odmeny, zo dňa 15. 11. 2019 (č. I. 16 súdneho spisu), vyjadrením žalovaného zo dňa 23. 01. 2018 k výzve žalobcu zo dňa 22. 12. 2017 (č. I. 34 súdneho spisu), vrátením zmlúv/faktúr a vyjadrením zo dňa 22. 06. 2018 (č. I. 35 súdneho spisu), vyjadrením žalovaného zo dňa 27. 09. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 17. 09. 2019 a vrátením FA (č. I. 36 súdneho spisu), vyjadrením žalovaného zo dňa 22. 11. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 15. 11. 2019 (č. I. 37 súdneho spisu), oboznámením obsahu odpovede Slovenského ochranného zväzu autorského pre práva k hudobným dielam zo dňa 12. 08. 2020 (č. I. 147 súdneho spisu), a tiež vykonal dokazovanie listinami, ktoré si súd postupom podľa § 185 ods. 2 CSP obstaral z verejných registrov a zoznamov, a to oboznámením obsahu výpisu zo živnostenského registra žalovaného a výpisu zo štatistického registra organizácií (§ 185 ods. 2 CSP), pričom z listinných dokladov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, a z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zistil nasledovný skutkový stav veci.

12. Z výpisu zo štatistického registra organizácií ako aj zo stanov žalobcu vyplýva, že žalovaný je nezávislou spoločnosťou výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovoobrazových záznamov s vlastnou právnou subjektivitou, ktorý ako združenie fyzických a právnických osôb vznikol podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a ktorý na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky vykonáva kolektívnu správu práv súvisiacich s autorským právom.

13. Z výzvy žalobcu zo dňa 15. 11. 2019 vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu s poukazom na § 99 ods. 1, 2, § 110, 119, 165 ods. 1, § 169 ods. 4 zákona č. 185/2015 Z. z. vyzval žalovaného na vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovoobrazových (audiovizuálnych) záznamov za vykonávanie verejného prenosu vo vzťahu k prevádzke žalovaného: Bistro JASMÍN s tým, že primeraná odmena k uvedenému dňu predstavuje 138,00 Eur.

14. Z písomných podaní žalovaného, adresovaných žalobcovi, resp. jeho právnenému zástupcovi alebo spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., ktorý spravoval a vymáhal pohľadávky pre žalobcu (vyjadrenie žalovaného zo dňa 23. 01. 2018 k výzve žalobcu zo dňa 22. 12. 2017, vrátenie zmlúv/faktúr a vyjadrenie zo dňa 22. 06. 2018, vyjadrenie žalovaného zo dňa 27. 09. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 17. 09. 2019 a vrátenie FA, vyjadrenie žalovaného zo dňa 22. 11. 2019 k výzve žalobcu zo dňa 15. 11. 2019) vyplýva, že žalovaný opakovane namietal pohľadávku žalobcu ako nedôvodnú, spochybňoval právny základ pohľadávky žalobcu a popieral jej existenciu čo do dôvodu a výšky s odôvodnením, že vo svojej prevádzke sa od jej otvorenia nikdy nenachádzalo a ani nenachádza žiadne technické zariadenie, na základe ktorého by malo dochádzať k verejnému prenosu zvukových a audiovizuálnych záznamov, k žiadnemu verejnému prenosu zvukových a audiovizuálnych záznamov nedochádza a ani nedochádzalo, návštevníkom nesprístupňuje žiadne zvukové a/alebo audiovizuálne dielo a teda nevykonáva žiadny verejný prenos zvukových a audiovizuálnych záznamov prostredníctvom technického zariadenia. Z uvedeného dôvodu žalobcovi zaslal späť aj faktúry, v ktorých bola vyčíslená odmena za obdobia od 01. 01. 2016 do 31. 12. 2016, od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017 a od 01. 01. 2018 do 31. 12. 2018.

15. Z predložených sadzobníkov pre vyberanie odmien výkonným umelcom, výrobcom hudobných zvukových a zvukovo - obrazových záznamov za vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia vyplýva, že ročný paušál pre stravovacie a pohostinské prevádzky, ozvučené technickým zariadením bez obsluhy DJ-om, a to konkrétne za reštauráciu s rozlohou do 100 m² je vo výške 46,00 Eur s DPH (bod A).

16. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 185/2015 Z. z. tento zákon upravuje vzťahy, ktoré vznikajú v súvislosti s vytvorením a použitím autorského diela (ďalej len "dielo") alebo umeleckého výkonu, v súvislosti s výrobou a použitím zvukového záznamu, audiovizuálneho záznamu alebo vysielania a v súvislosti s vytvorením alebo zhotovením a použitím počítačového programu alebo databázy tak, aby boli chránené práva a oprávnené záujmy autora, výkonné ods. ho umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu audiovizuálneho záznamu, rozhlasového vysielateľa a televízneho vysielateľa (ďalej len "vysielateľ"), autora počítačového programu, autora databázy a zhotoviteľa databázy. Tento zákon upravuje aj správu práv.

17. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 185/2015 Z. z. predmetom autorského práva je dielo z oblasti literatúry, umenia alebo vedy, ktoré je jedinečným výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora vnímateľným zmyslami, bez ohľadu na jeho podobu, obsah, kvalitu, účel, formu jeho vyjadrenia alebo mieru jeho dokončenia. Dielom je literárne dielo, slovesné dielo, divadelné dielo, hudobné dielo, audiovizuálne dielo, dielo výtvarného umenia, architektonické dielo, dielo úžitkového umenia, kartografické dielo alebo iný druh umeleckého diela alebo vedeckého diela, ak spĺňa podmienky podľa odseku 1.

18. Podľa § 27 ods. 1, 2 zákona č. 185/2015 Z. z. verejný prenos diela je verejné šírenie diela akýmkoľvek technickými prostriedkami po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ho bez tohto prenosu vnímať nemohli.

19. Podľa § 99 ods. 1, 2 zákona č. 185/2015 Z. z., ak výkonný umelec nie je oprávnený sám udeliť súhlas na verejné rozširovanie originálu umeleckého výkonu alebo rozmnoženiny umeleckého výkonu nájmom vo vzťahu k umeleckému výkonu, ktorý bol zaznamenaný na zvukový záznam alebo bol použitý pri tvorbe audiovizuálneho diela, vzniká mu právo na primeranú odmenu voči osobe, ktorá bude originál audiovizuálneho diela, rozmnoženinu audiovizuálneho diela alebo zvukový záznam verejne rozširovať nájmom. Výkonný umelec má právo na primeranú odmenu za použitie a) zaznamenaného umeleckého výkonu technickým predvedením, b) zaznamenaného umeleckého výkonu verejným prenosom okrem sprístupňovania záznamu umeleckého výkonu verejnosti a c) nezaznamenaného umeleckého výkonu vysielaním.

20. Podľa § 110 zákona č. 185/2015 Z. z. výrobca zvukového záznamu má právo na primeranú odmenu za použitie zvukového záznamu a) technickým predvedením, b) verejným prenosom okrem vysielania a sprístupňovania verejnosti.

21. Podľa § 119 zákona č. 185/2015 Z. z. výrobca audiovizuálneho záznamu má právo na primeranú odmenu za použitie audiovizuálneho záznamu verejným prenosom okrem vysielania a sprístupňovania verejnosti.

22. Podľa § 143 ods. 1, 2 zákona č. 185/2015 Z. z. kolektívnu správou práv je správa výkonu majetkových práv nositeľa práv podľa tohto zákona prostredníctvom organizácie kolektívnej správy. Výkon kolektívnej správy práv je službou poskytovanou podľa tohto zákona.

23. Podľa § 145 ods. 2 písm. f) zákona č. 185/2015 Z. z. organizácia kolektívnej správy vykonáva správu výkonu majetkových práv najmä v týchto odboroch kolektívnej správy práv: použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti 1. vysielaním, 2. retransmisiou, 3. sprístupňovaním verejnosti alebo 4. iným spôsobom verejného prenosu.

24. Podľa § 165 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z. z. organizácia kolektívnej správy je povinná v dobrej viere a za primeraných a nediskriminačných podmienok viesť s osobou, ktorá prejaví záujem o použitie predmetu ochrany, s osobou, ktorá je oprávnená na použitie predmetu ochrany bez povinnosti získať súhlas na použitie predmetu ochrany, alebo s osobou povinnou zaplatiť náhradu odmeny podľa § 36 ods. 3 (ďalej len "používateľ") rokovania o uzavretí a) licenčnej zmluvy, b) hromadnej licenčnej zmluvy, c) kolektívnej licenčnej zmluvy, d) zmluvy o primeranej odmene, na ktorú sa môžu primerane uplatniť ustanovenia šiestej hlavy druhý a tretí oddiel druhej časti tohto zákona okrem § 81 alebo e) zmluvy o náhrade odmeny.

25. Podľa § 169 ods. 4 zákona č. 185/2015 Z. z. organizácia kolektívnej správy je povinná a) vyberať v súlade s týmto zákonom a zmluvami podľa § 165 ods. 1 pre nositeľa práv licenčné odmeny, primerané odmeny, náhrady odmien a dodatočné odmeny a b) domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo náhrady škody; to neplatí, ak nositeľ práv prejavil výslovne vôľu domáhať sa tohto nároku sám alebo ak je to nehospodárne.

26. Podľa § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

27. Podľa § 458a Občianskeho zákonníka, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie sa inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

32. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

33. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

34. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

35. Podľa § 153 od. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

36. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 92,00 Eur s príslušenstvom, predstavujúceho odmenu výkonným umelcom, výrobcom zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov za vykonávanie verejného prenosu zaznamenaných výkonov a záznamov prostredníctvom technického zariadenia.

38. Autorský zákon pri uplatňovaní nároku na primeranú odmenu vychádza z konštrukcie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodným obohatením v tomto prípade by bola suma, o ktorú by sa žalovaný subjekt obohatil tým, že by v rozpore so zákonom nezaplatil oprávnenému subjektu primeranú odmenu za verejný prenos záznamu umeleckého výkonu, zvukového záznamu a zvukovo-obrazového záznamu (audiovizuálneho záznamu).

39. Organizácia kolektívnej správy má v zmysle § 169 ods. 4 písm. b) zákona č. 185/2015 Z. z. právo domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva. Na základe vykonaného dokazovania tak mal súd preukázať, že žalobca je aktívne legitimovaný na domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, keď v konaní nebolo sporné, že žalobca je organizáciou kolektívnej správy oprávnenou na výkon kolektívnej správy práv k umeleckým výkonom, zvukovým záznamom a audiovizuálnemu záznamu a k vysielaniu v odboroch kolektívnej správy práv v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry SR na výkon kolektívnej správy v zmysle zákona č. 185/2015 Z. z. na území Slovenskej republiky. V konaní tak nebola sporná otázka aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

40. Súd, rovnako ako ani žalovaný, nespochybňoval ani tvrdenie žalobcu, že prevádzkovateľ, ktorý začne používať predmety ochrany, sa stáva sa používateľom, a je nevyhnutné, aby hradil primeranú odmenu organizácii kolektívnej správy, ktorá dané predmety ochrany chráni. V posudzovanej veci však vo vzťahu k žalovanému bola sporná existencia povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primeranú odmenu za roky 2017 a 2018, keď žalovaný sa v konaní bránil a listinnými dôkazmi aj preukazoval, že takáto povinnosť mu nevznikla, nakoľko vo svojej prevádzke v rozhodnom období, ani predtým a ani doteraz nemá žiadne technické zariadenie, prostredníctvom ktorého by vykonával verejný prenos zaznamenaných umeleckých výkonov a zvukových a audiovizuálnych (zvukovo-obrazových záznamov). Je teda nesporné, že výkonným umelcom, výrobcom zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov prináleží zákonný nárok na odmenu za vykonávanie verejného prenosu umeleckých výkonov a zvukových a audiovizuálnych (zvukovo-obrazových záznamov), ktorý je oprávnený v ich mene vymáhať žalobca, avšak v prípade uplatnenia nároku na súde aj pre žalobcu platia ustanovenia procesného práva o náležitostiach podanej žaloby podľa § 132 CSP. To znamená, že žalobca okrem opísania rozhodujúcich skutočností je povinný v žalobe označiť dôkazy na ich preukázanie a aj ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. V danom prípade žalobca argumentoval, že jeho kontrolnou činnosťou bolo zistené, že žalovaný disponuje technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov s tým, že o priebehu tejto kontroly sú vyhotovované len interné, neformálne záznamy, nakoľko zákon č. 185/2015 Z. z. neupravuje jej priebeh, ani postup kontrolórov, neurčuje, aby boli prevádzkovatelia zariadení upovedomení o vykonávanej kontrole, rovnako neurčuje, aby boli vystavované formálne protokoly, resp. záznamy o vykonanej kontrole, ktoré by museli, resp. mali byť predkladané prevádzkovateľom príslušných zariadení na vyjadrenie či odsúhlasenie. Uvedené tvrdenie žalobcu súd nespochybňuje, to ho však nezbaňuje povinnosti uniesť vo vzťahu k tvrdeným skutočnostiam dôkazné bremeno či už prostredníctvom spomínaných neformálnych záznamov o vykonanej kontrole, keďže práve prostredníctvom uvedenej kontroly mala byť zistená skutočnosť, zakladajúca právny nárok žalobcu voči žalovanému, uplatnený v tomto konaní, alebo prostredníctvom iných dôkazov. Žalobca síce v konaní navrhol vykonať dôkaz, a to zmluvou, ktorú má žalovaný uzatvorenú so Slovenským ochranným zväzom autorským pre práva k hudobným dielam na obdobie roka 2017 a 2018, avšak ani vykonaním takéhoto dôkazu tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný v rozhodnom období v priestoroch jeho prevádzky disponoval technickým zariadením slúžiacim na verejný prenos, prostredníctvom ktorého dochádzalo k verejnému prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov, preukázané nebolo, keď Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam v odpovedi zo dňa 12. 08. 2020 uviedol, že pre rok 2017 a 2018 nemal so žalovaným uzatvorenú hromadnú licenčnú zmluvu. Rovnako ani predložená písomná výzva žalobcu zo dňa 15. 11. 2019 nemôže byť spôsobilá preukázať tvrdenia žalobcu, a to obzvlášť v tomto prípade, keď žalovaný súdu preukázal, že na túto výzvu ako aj iné písomné výzvy žalobcu reagoval opakovanými písomnými podaniami, v ktorých pohľadávku žalobcu od samého začiatku rozporoval (pozri bližšie bod 14. tohto odôvodnenia).

41. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, t.j. strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Strana sporu tak musí tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore (bremeno tvrdenia) a rovnako musí tieto skutočnosti súdu preukázať (dôkazné bremeno). Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu, zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť týchto skutkových tvrdení. Zákon určuje dôkazné bremeno

ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží teda na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Strana sporu, ktorá tvrdí určitú negatívnu skutočnosť, nenesie ohľadne tejto skutočnosti dôkazné bremeno; pri popretí tohto tvrdenia protistranou táto sama ponese dôkazné bremeno ohľadne svojho pozitívneho tvrdenia (pozri napr. rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/220/2019 zo dňa 26. 02. 2020). Určité odlišnosti vykazujú len dokazovanie v sporoch s ochranou slabšej strany, kedy ustanovenia CSP umožňujú súdu vykonávať aj také dôkazy, ktoré slabšia strana nenavrhol, kedy je dokazovanie prelomené prvkami vyšetrovacieho princípu, čo však nie je tento prípad, keďže žalobca (ani žalovaný) nemá v danom konaní postavenie slabšej strany.

42. V civilnom sporovom konaní, založenom na princípe kontradiktórnosti, sa tak prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Procesná zodpovednosť za vedenie sporu je tak na sporových stranách, kedy výsledok konania závisí na iniciatíve sporových strán a ich aktivite v konaní, t. j. od kvality predložených dôkazov a kvality ich procesnej aktivity. Za výsledok konania sú teda zodpovedné výhradne sporové strany, pričom žalobcu aj žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno, ktorého neunesenie má za následok stratu sporu. V danom prípade však možno konštatovať, že žalobca v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by bol spôsobilý bezpečne preukázať jeho tvrdenie, že o tom, že žalovaný v rozhodnom období - rok 2017 a 2018, v priestoroch jeho prevádzky disponoval technickým zariadením slúžiacim na verejný prenos, prostredníctvom ktorého dochádzalo k verejnému prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov. „Súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne. Inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobne. Je preto vždy na žalobcovi, ktorý tvrdí, že jeho práva boli dotknuté, aby preukázal, že mu nárok patrí. Až pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno jeho žalobe vyhovieť.“ (rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/193/2017 zo dňa 28. 03. 2018).

43. Súd tak s poukazom na vyššie uvedený skutkový a právny stav dospel k záveru, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom svojich skutkových tvrdení v žalobe neunesol a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

44. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mal žalovaný úspech v celom rozsahu, vznikol mu aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania (II. výrok rozsudku). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.